

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Axa prioritară 6

Prioritatea de investiții 10i

Obiective Specifice(O.S.) 6.2, 6.3, 6.4, 6.6

Apelul de proiecte nr. 4 - Programul „Școală pentru toți”

Titlul proiectului: “VINO LA ȘCOALĂ! PROIECT PENTRU REDUCEREA ABANDONULUI ȘCOLAR ȘI CREȘTEREA PARTICIPĂRII LA EDUCAȚIE

Cod SMIS 2014+: 107549

Beneficiar: Centrul de Instruire și Consultanță Labor

Parteneri: Liceul Tehnologic Sfânta Ecaterina

Școala Gimnazială Alexandru Odobescu

Activitatea 4. Activități pentru părinți

Subactivitatea 4.3 Derularea programului educativ „Școala pentru părinți” (8 ateliere de educație parentală)

Atelier 6. Disciplinarea pozitivă

Disciplinarea este un proces de învățare a unui comportament adecvat care cere efort și răbdare, atât din partea copilului, cât și a părintelui. Prezentăm metodele de disciplinare pentru situații ***când dorim să consolidăm un comportament***. Deseori disciplinarea este confundată cu pedeapsa, adică exercitarea unui control exterior prin interdicții, penalizări, folosirea unor tonalități negative, încruntări, amenințări, chiar pălmuire sau lovire - modalități des practicate pentru a obține de la copil un comportament dorit sau de a modifica un comportament.

„În principal copilul nu-și va putea interioriza comportamentele dorite într-un mod responsabil, deoarece nu va înțelege de ce trebuie să se comporte astfel, și mai ales nu-și va dezvolta autodisciplina. Deși pedeapsa poate modela comportamentul dorit, o serie de studii au evidențiat faptul că aceste măsuri nu sunt eficiente, iar acei copii care au fost martorii sau ținta unor pedepse excesive tind să recurgă ei înșiși la pedepsirea oamenilor din jurul lor.

Discipolul este cel care urmează învățăturile și stilul de viață al altei persoane, urmând modelul în diferite situații. Astfel, disciplinarea reprezintă o experiență de învățare, care deseori poate fi percepută de copil ca fiind dificilă, incomodă, chiar dureroasă. Rolul celor care se ocupă de educarea copilului este să-l încurajeze pe acesta să persevereze în acest proces de învățare a unor comportamente

specifice vârstei și a sumării responsabilității”, ne explică prof. consilier școlar Cristina Marin, din cadrul Centrului Județean de Resurse și de Asistență Educațională Dâmbovița.

Avantajele comunicării specifice disciplinării pozitive

Modelul oferit de către adult are un impact mai mare asupra copilului, decât orice alte metode, acesta învățând cel mai bine prin imitare, uneori inconștient, exemplul oferit.

“Astfel, pedeapsa exprimă puterea autorității, copilul fiind forțat să adopte un comportament: Dan, taci din gură! Faci gălăgie.

În paralel, disciplina pozitivă exprimă o realitate a ordinii sociale, o urmare firească a comportamentului inadecvat. Ea implică drepturi egale și respect reciproc, copilul are posibilitatea de a lua decizii, de a alege singur modul în care dorește să desfășoare acțiunea. Astfel, el devine responsabil de propriul comportament și de consecințele acestuia: Dan, dacă vorbești ceilalți copii nu mai sunt atenți, deci te rog să nu mai vorbești sau să te duci să te joci.

De asemenea, pedeapsa este arbitrară, aplicată după bunul plac, fără să aibă legătură logică cu un comportament inadecvat: (ton nervos) Maria, ți-am spus să-ți strângi jucăriile și să le pui la loc. Data viitoare nu te mai joci.

Disciplina pozitivă este asociată în mod logic comportamentului: Maria, avem nevoie de loc să așezăm măsuțele. Nu vor avea loc dacă tu nu strângi jucăriile și va trebui să desenezi pe jos. Pedeapsa cere supunere: Sorin și Alin se lovesc cu picioarele pe sub masă, deranjându-i și pe ceilalți copii. Încetați amândoi cu bătaia sau nu veți mai mânca.

În schimb disciplina pozitivă permite libera alegere: Stați cuminți la masă, cu noi, sau ridicați-vă de la masă până când vă liniștiți”, arată prof. consilier școlar Cristina Marin.

Vorba dulce mult aduce!

“Pedeapsa se adresează persoanei și nu comportamentului. Aceasta poate duce la atitudini sau comportamente de răzbunare din partea copilului: (furios) Alexandra cine ți-a dat voie să umbli la ghiveciul cu flori, acum l-ai spart. Nu mai ai voie să te plimbi pe lângă ghivece și nu te vei mai juca cu păpușa. În schimb, disciplina pozitivă se adresează comportamentului, aceasta permite copilului acceptarea ideii că s-a comportat inadecvat și dorința să se schimbe: Alexandra, cum vei înlocui ghiveciul?”

Daca te numeri printre parintii aflatii in cautarea unor repere pentru educatia copilului tau, acest articol iti dezvaluie o metoda care se bucura de succes: **disciplina pozitiva**. Este un model tot mai popular printre actualele curențe de parenting, intrucat parintii din societatea moderna isi dau seama ca regulile cu care ei au fost crescuti nu se mai potrivesc generatiilor actuale. Copiii de azi – superstimulati de informatie si tehnologie – nu accepta cu usurinta autoritatea parintilor si educatorilor. Ei bine, disciplina pozitiva ofera solutii pentru a disciplina copilul cu ajutorul regulilor ferme, dar fara pedepse si fara umilinta.

Disciplina pozitiva este o metoda de educatie adresata atat parintilor, cat si educatorilor interesati de echilibrul intre permisivitate si autoritate. Afla totul despre cum a aparut acest model educational, ce presupune si cum pot fi aplicate principiile sale.

Ce inseamna disciplina?

„Disciplina” este un termen de origine latina, care inseamna actiunea de a instrui, a educa. De aici vine si termenul de discipol, elev (lat. – *discipulus*), persoana care apreciaza si are ca model un personaj/profesor cunoscut pentru inteligenta lui sau un concept filozofic. Disciplina se refera si la ordine, reguli, autoritate, conduita militareasca, dar in cazul disciplinei pozitive acestea sunt dublate de **empatie, intelegere, comunicare**.

DISCIPLINE

© Can Stock Photo

Idea de baza a disciplinei pozitive este **educatia impletita cu dragoste si fermitate**. Prin aceasta metoda poate fi descoperit si aplicat echilibrul intre permisivitate si autoritate. Este o cale de mijloc, nici permisiva, nici punitiva, al carei scop este pana la urma implementarea unor deprinderi importante in comportamentul copilului: autonomie, stima de sine, respect, cooperare, autodisciplina, noteaza intr-un articol Beatrice Sabate, psiholog, presedintele Asociatiei de Disciplina Pozitiva din Franta.

Odata invatat si pus in practica, modelul disciplinei pozitive devine un mod de viata, care functioneaza pe termen lung si le permite parintilor si copiilor sa se bucure din plin de fiecare etapa si experienta noua prin care trec impreuna.

Baza disciplinei pozitive este un amestec de fermitate „pentru a respecta lumea adultului” si de dragoste „pentru a respecta lumea copilului”.

In prezent exista o nevoie acuta a parintilor de a gasi repere in educarea copiilor. Astfel se explica si succesul numeroaselor cursuri si carti de parenting disponibile atat in mediul online, cat si offline. Dar si copiii din generatiile actuale dispun de informatii la un click distanta. Multi stiu sa utilizeze smartphone-ul inainte de a invata cum se tine un creion. De aceea, in multe familii se intampla ca autoritatea sa se inverseze radical.

Copilul este rege, el dicteaza prioritatile familiei si nu i se refuza absolut nimic. In astfel de situatii se intampla ca atunci cand copiii ajung la adolescenta parintii sa-si dea seama ca permisivitatea excesiva a impiedicat dezvoltarea sanatoasa a celor dintai. Din pacate, este prea tarziu si multi sunt tentati sa cada in extrema cealalta: educatia restrictiva. Parintele incepe sa interzica, sa controleze, drept pentru care incep sa apara conflictele, tulburarile de comportament.

Ideal ar fi ca parintele sa constientizeze ca este esential sa descopere calea de mijloc. Nici educatia restrictiva, care impune copilului reguli fara argumente, nici cea in care copilul este lasat sa faca tot ceea ce vrea nu functioneaza. O solutie care imbina cu tact cele doua modele este disciplina pozitiva.

Întocmit,

Expert formare Centrul de Instruire și Consultanță LABOR

Marin Ioana Emilia

